

Sygn. akt I ACa 686/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Lewandowska (spr.)
Sędziowie:	SA Małgorzata Idasiak-Grodzińska SO del. Izabela Wieczór
Protokolant:	stażysta Agata Karczewska

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2015 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa E. C.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 3 marca 2014 r. sygn. akt IX GC 228/13

I/ uchyla zaskarżony wyrok w punkcie I (pierwszym) co do kwoty 7.869 (siedem tysięcy osiemset sześćdziesiąt dziewięć) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 31 lipca 2009 r. i w tej części odrzuca pozew oraz uchyla rozstrzygnięcie zawarte w punkcie III (trzecim) zaskarżonego wyroku;

II/ zmienia zaskarżony wyrok w punkcie V (piątym) poprzez obniżenie wskazanej tam kwoty z 13.082 zł do kwoty 12.738 (dwanaście tysięcy siedemset trzydzieści osiem) złotych;

III/ nie obciąża powoda kosztami postępowania apelacyjnego;

IV/ zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Gdańsku na rzecz adwokata A. S. kwotę 900 (dziewięćset) złotych, powiększoną o należny podatek od towarów i usług, z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

Na oryginale właściwe podpisy.

I ACa 686/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 marca 2014 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku zasądził od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na rzecz powoda E. C. kwotę 261.648,53 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 31 lipca 2009 r. do dnia zapłaty (pkt I), w pozostałym zakresie oddalił powództwo (pkt II), odmówił odrzucenia pozwu (pkt III) oraz orzekł o kosztach procesu (pkt IV, V i VI).

Sąd Okręgowy ustalił, że w kwietniu 2009 roku pozwany ogłosił przetarg na dostawę bliżej oznaczonego sprzętu komputerowego, a w maju 2009 roku w wyniku tego przetargu wybrana została oferta powoda, po czym strony zawarły umowę nr (...), zmienioną w dniu 10 czerwca 2009 roku aneksem nr (...) w zakresie rodzaju monitorów, jakie w ramach umowy dostarczyć miał powód. W dniu 29 maja 2009 r. powód wydał pozwanemu przełączniki sieciowe, na które w dniu 1 czerwca 2009 roku wystawił fakturę VAT nr (...). Dostawa komputerów, w tym zamówionych monitorów, została przez powoda zrealizowana w dniu 10 czerwca 2009 roku, a w dniu 1 lipca 2009 r. powód wystawił pozwanemu fakturę VAT nr (...), odebraną przez przedstawiciela zamawiającego. Faktury te zostały jednak zwrócone przez pozwanego, z związku z czym powód je anulował, aby nie opłacać od nich podatków. W wyniku kontroli skarbowej przeprowadzonej w przedsiębiorstwie powoda Urząd Skarbowy polecił mu przywrócenie anulowanych faktur VAT do rejestrów i odesłanie ich do pozwanego. Powód spełnił polecenie i zapłacił należny od tych faktur podatek, po czym postępowanie skarbowe wobec niego umorzono.

Niesporne jest, że powód dostarczył pozwanemu cały zamówiony sprzęt, poza podajnikami do papieru do drukarek, co okazało się obiektywnie niemożliwe z uwagi na wstrzymanie ich produkcji i dostaw przez producenta. Strony podjęły korespondencję na temat sposobu wykonania tej części zamówienia, jednak nie doszły do porozumienia i pozwany nie zapłacił ceny za towar już przez powoda dostarczony. W dniu 12 kwietnia 2010 r. powód wystawił korektę do faktury nr (...), sporządzając fakturę korygującą nr 1/10/ (...) z tytułu korekty ceny drukarek laser kolor.

W dniu 8 lutego 2010 r. pozwany złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy z uwagi na niewykonanie jej przez powoda, tj. niedostarczenie podajników do papieru (...) do drukarek H. (...).

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne Sąd Okręgowy uznał powództwo za niemal w całości zasadne, wskazując, że spór pomiędzy stronami skupił się w sprawie na dwóch kwestiach, a mianowicie ważności umowy nr (...) z dnia 27 maja 2009 r. oraz skuteczności odstąpienia od niej przez pozwanego. Sąd pierwszej instancji nie podzielił zarzutu powoda co do nieważności łączącej strony umowy o zamówienie publiczne z uwagi na nieodrzućenie przez pozwanego oferty powoda jako niezgodnej ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia. Zdaniem Sądu meriti powód w ofercie wskazał na parametry sprzętu zgodne z tą specyfikacją, zatem pozwany nie miał podstaw do odrzucenia jego oferty. W ocenie tego Sądu także podnoszone przez powoda rozbieżności w treści egzemplarza umowy w zakresie terminu jej wykonania nie wpływają na ważność pozostałych postanowień umownych, zaś sformułowanie § 5 kwestionowane przez powoda nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sporu.

Sąd orzekający za niebudzące wątpliwości uznał wykonanie umowy przez powoda w dniu 10 czerwca 2009 roku, polegające na dostarczeniu pozwanemu sprzętu komputerowego objętego fakturą VAT nr (...), wystawioną na kwotę zgodną z treścią łączącej strony umowy. Sąd zważył na dopuszczenie w umowie stron możliwości dostarczania przez powoda sprzętu częściami i także fakturowanie tych dostaw. Z tego względu za sprzeczne z tak uzgodnionym przez strony sposobem wykonania zobowiązania oraz z art.65 § 1 k.c. uznał Sąd orzekający postanowienie zamieszczone w § 3 pkt 4 umowy, przewidujące jednorazową płatność za towar po dokonaniu odbioru końcowego przedmiotu dostawy. Zdaniem tego Sądu do wymagalności roszczenia powoda o zapłatę wcześniej dostarczonego sprzętu nie było konieczne sporządzenie tego rodzaju protokołu.

Za bezskuteczne natomiast uznał Sąd pierwszej instancji odstąpienie przez pozwanego od umowy z uwagi na niedostarczenie podajników do papieru do drukarki H., a to z powodu sprzecznego z art.395 § 1 k.c. nieoznaczenia w umowie terminu, w czasie którego odstąpienie od niej będzie możliwe. Dodatkowo Sąd orzekający zważył na fakt, że w świetle ustalonych w sprawie okoliczności niedostarczenie wskazanych podajników nie było przez powoda zawinione, bowiem przestały one być dostępne na rynku na skutek decyzji ich producenta, a niezakupienie ich w terminie późniejszym, gdy dostęp ten został przywrócony, nie było możliwe z uwagi na brak środków finansowych wynikający

z bezpodstawnego wstrzymania się przez pozwanego z zapłatą za sprzęt już dostarczony przez powoda. Nawet jednak przypisanie powodowi winy za niedostarczenie podajników, zdaniem Sądu orzekającego mogło uzasadniać odstąpienie przez pozwanego od umowy jedynie w tej części, a nie co do całości prawidłowo wykonanego już zakresu kontraktu.

Z tych względów Sąd Okręgowy stwierdził, że powód posiada wobec pozwanego skuteczne roszczenie o zapłatę ceny za dostarczone zgodnie z umową towary na podstawie art. 535 k.c., wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności do dnia zapłaty, zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.c. Jednakże Sąd pierwszej instancji wziął pod uwagę to, że w dniu 12 kwietnia 2010 r. powód wystawił fakturę korygującą do faktury (...), o numerze 1/10/ (...) z tytułu ceny drukarek laser kolor, co do kwoty 3.701,47 zł. Powód nie kwestionował faktu obniżenia w tym zakresie ceny dostarczonego towaru, zatem zasądzona na jego rzecz kwota została obniżona o wartość wspomnianej korekty.

Za niezasadny uznał Sąd pierwszej instancji wniosek pozwanego o odrzucenie pozwu z uwagi na prawomocne osądzenie sprawy w tym zakresie w sprawach XII Ga 735/12 i XI Ga 451/12 Sądu Okręgowego w Gdańsku. Sąd orzekający wskazał, że sprawa XI Ga 735/12 dotyczyła bowiem zapłaty za dostarczone pozwanemu przełączniki sieciowe określone w fakturze VAT nr (...), których nie dotyczy niniejsze postępowanie, zaś sprawa zakończona wyrokiem pod sygn. akt XII Ga 451/12 dotyczyła zapłaty odszkodowania za bezumowne korzystanie z dwóch notebooków dostarczonych pozwanemu przez powoda. Z tych przyczyn, na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. a contrario Sąd Okręgowy odmówił odrzucenia pozwu w tej części. O kosztach procesu Sąd ten orzekł zgodnie z zasadą określoną w art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

Od przedstawionego wyroku apelację wniósł pozwany w części dotyczącej zasądzenia od niego na rzecz powoda kwoty 7.869 zł wraz z naliczonymi od niej odsetkami, tj. co do punktu I wyroku oraz w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w punkcie III tegoż wyroku, dotyczącego odmowy odrzucenia pozwu we wskazanej części. Pozwany w apelacji zarzucał:

- 1) nieważność postępowania w części dotyczącej powództwa o zapłatę kwoty 7.869 zł z tytułu wynagrodzenia za dostawę przełączników sieciowych (24 i 50 portów) oraz pamięci (pendrive) USB, gdyż sprawa o wskazane roszczenie została już między stronami prawomocnie osądzona,
- 2) naruszenie przepisu art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie, polegające na odmowie odrzucenia pozwu w zakresie żądania dotyczącego zapłaty wynagrodzenia za dostarczone pozwanemu przez powoda przełączniki sieciowe (switche) oraz pamięci (pendrive) USB w kwocie 7.869 zł, mimo że sprawa o to samo roszczenie została między stronami prawomocnie osądzona wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 22 listopada 2013 r. o sygn. akt XII Ga 735/12,
- 3) naruszenie art. 233 k.p.c. poprzez zaniechanie wszechstronnej oceny materiału dowodowego i pominięcie przez Sąd Okręgowy okoliczności wystawienia przez powoda faktury korygującej nr 2/10/ (...) z dnia 12 kwietnia 2010 r. do faktury nr (...) z dnia 1 lipca 2009 roku na kwotę -7.869 zł w związku z objęciem części towarów (pamięci USB oraz przełączników sieciowych (switche) wystawioną wcześniej fakturą nr (...) z dnia 1 lipca 2009 r.

Wskazując na powyższe zarzuty pozwany wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie punktu I oraz punktu III i o odrzucenie pozwu w zakresie żądania zapłaty kwoty 7.869 zł, a także o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację powód domagał się jej oddalenia w całości i zasądzenia od pozwanego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie. Sąd Apelacyjny podzielił dotychczasowe ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd pierwszej instancji, uznając je za podstawę także dla własnego rozstrzygnięcia, jednakże przy uwzględnieniu

konieczności uzupełnienia tych ustaleń w postępowaniu apelacyjnym w zakresie, w jakim wymagał tego podnoszony przez pozwanego zarzut powagi rzeczy osądzonej.

W przedmiotowej sprawie powód dochodził należności za dostarczony pozwanemu towar objęty fakturą VAT nr (...) (K.14, K.45). W treści tej faktury znajdują się między innymi towary wymienione w pozycjach 8, 9 i 24 oferty przetargowej powoda (K.83), w postaci przedmiotowych przełączników sieciowych – switchy i pamięci USB (pendrive), o wartości łącznie 7.869 zł brutto. Bezsporne jest, że tę część zamówienia powód wykonał osobno, dostarczając wskazane urządzenia pozwanemu w dniu 29 maja 2009 roku i wystawiając na nie fakturę VAT nr (...) z dnia 1 czerwca 2009 r. (K.140). Pozwany zwrócił kontrahentowi uwagę na podwójne zafakturowanie towaru w tej części, w związku z czym powód skorygował fakturę VAT nr (...) fakturą korygującą nr 2/10/ (...) z dnia 12 kwietnia 2010 r., pomniejszając ją o kwotę 7.869 zł, tj. o wartość faktury VAT nr (...) (K.146).

Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił, że powód wystawił pozwanemu fakturę korygującą nr 1/10/ (...) z dnia 12 kwietnia 2010 r. na kwotę 3.701,47 zł z tytułu zmiany ceny drukarek laser kolor (K.143, K.144), natomiast nie dostrzegł, że powód łącznie wystawił dwie faktury korygujące w tej samej dacie, tj. poza wspomnianą fakturą nr (...) również fakturę nr (...) z dnia 12 kwietnia (...). na kwotę 7.869 zł za przedmiotowe switchy i (...).

Poza sporem winna pozostać okoliczność, że wobec braku zapłaty tej kwoty przez pozwanego pomimo dostarczenia wskazanego wyżej sprzętu, powód wytoczył przeciwko pozwanemu powództwo przed Sądem Rejonowym Gdańsk-Północ w Gdańsku w sprawie V GC 1049/11 o zapłatę kwoty 7.869 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 9 czerwca 2009 r. do dnia zapłaty, jako podstawę faktyczną wskazując tę samą umowę nr (...) i fakturę VAT nr (...) wystawioną przez powoda w związku z dostawą przełączników sieciowych i pendrive'ów. Sąd Rejonowy uwzględnił powyższe powództwo, zaś sąd Okręgowy w Gdańsku jako sąd odwoławczy wyrokiem z dnia 21 listopada 2013 r. wydanym w sprawie XII Ga 735/12 na skutek apelacji pozwanego zmienił zaskarżony wyrok i oddalił powództwo. W sporządzonym uzasadnieniu Sąd Okręgowy jednoznacznie określił, jaka była podstawa faktyczna sporu, wskazując, że powód dochodził roszczenia o zapłatę z tytułu umowy sprzedaży oznaczonego bliżej sprzętu komputerowego w postaci określonej ilości przełączników sieciowych switchy i portów pamięci USB (pendrive'ów) o łącznej wartości wynikającej z faktury VAT, tj. 7.869 zł. W sprawie zawisłej przed Sądem Rejonowym Gdańsk-Północ w Gdańsku pod sygn. V GC 1049/11 wyrok został wydany w dniu 26 lipca 2012 r., a przed Sądem Okręgowym w Gdańsku pod sygn. akt XII Ga 735/12 wyrok Sądu drugiej instancji zapadł w dniu 21 listopada 2013 r., natomiast w sprawie niniejszej powód wniósł pozew w dniu 28 grudnia 2012 roku (v.K.517-546 – materiały z akt sprawy XII Ga 735 Sądu Okręgowego w Gdańsku).

W świetle powyższego należy stwierdzić, że kwoty 7.869 zł za te same urządzenia (wyżej wskazane switchy i pendrive'y) powód dochodził dwukrotnie: w sprawie zakończonej pod sygn. akt XII Ga 735/12 przed Sądem Okręgowym w Gdańsku na podstawie faktury VAT nr (...) z dnia 29 maja 2009 r., a w sprawie niniejszej – na podstawie faktury VAT o numerze (...) z dnia 1 lipca 2009 r., w której ujęte były między innymi te same urządzenia o wskazanej wyżej wartości. Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty przedstawił obie faktury korygujące, jakie powód wystawił do faktury nr (...) w dniu 12 kwietnia 2010 r. – na kwotę 3.701,47 zł z tytułu korekty ceny za drukarki laser kolor i na kwotę 7.869 zł z tytułu objęcia przełączników sieciowych (switchy) i portów pamięci USB (pendrive'ów) wcześniejszą fakturą VAT nr (...), a w toku procesu podnosił zarzut res iudicata w stosunku do tej drugiej należności, powołując się na wyżej opisane przyczyny. Sąd pierwszej instancji, rozpatrując spór o zapłatę należności z faktury VAT nr (...), niesłusznie nie uwzględnił ani faktu dokonania przez powoda korekty do faktury nr (...) przez wyeliminowanie z niej kwoty 7.869 zł za przedmiotowe switchy i pendrive'y, ani faktu wydania przez Sąd Okręgowy w Gdańsku wyroku z dnia 21 listopada 2013 r. w sprawie XI Ga 735/12, to jest przed zamknięciem rozprawy w sprawie niniejszej, co nastąpiło w dniu 18 lutego 2014 r.

Nie ulega wątpliwości, że zarówno w fakturze VAT nr (...), jak i w fakturze VAT o numerze (...) chodziło o zapłatę za te same urządzenia. Tożsamość obu tych roszczeń, jak również tożsamość stron w sprawie niniejszej i w sprawie zakończonej pod sygn. XII Ga 735/12 Sądu Okręgowego w Gdańsku została przez pozwanego wykazana, przy czym w sprawie XII Ga 735/12 powództwo zostało prawomocnie oddalone. Zachodziła zatem w powyższym zakresie powaga

rzeczy osądzonej, który to zarzut został zasadnie podniesiony przez stronę pozwaną i winien skutkować odrzuceniem pozwu w omawianej części, tj. co do kwoty 7.869 zł.

Powód nie kwestionował tożsamości towarów ujętych w oby wskazanych wyżej fakturach, jednakże wobec argumentacji pozwanego w tym zakresie podnosił, że wspomniana korekta faktury VAT nr (...) dokonana przez niego fakturą korygującą nr 2/10/ (...) w dniu 12 kwietnia 2010 r. była nieskuteczna, bowiem pozwany faktury tej nie przyjął i odmówił jej podpisania, przez co powód wspomnianej korekty nie mógł prawidłowo zaksięgować ani rozliczyć jej w podatku VAT zgodnie z art.4a ustawy regulującej ten podatek. Zdaniem Sądu Apelacyjnego zarzut ten nie może mieć wpływu na ocenę podstawowej w niniejszej sprawie kwestii tożsamości obu roszczeń, dochodzonych z tytułu dostarczenia przez powoda przełączników sieciowych (switchy) i portów pamięci USB (pendrive'ów) w sprawie niniejszej i we wcześniej prawomocnie zakończonej wyrokiem sprawie XI Ga 735/12 Sądu Okręgowego w Gdańsku oraz tożsamości stron obu tych procesów.

Przyznać należy, że przepis art.29 ust.4a zdanie pierwsze (uchylony z dniem 1 stycznia 2014 r.) ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tekst jedn. Dz.U. z 2011 r., Nr 177, poz.1054 ze zm.) przewidywał, że w przypadku gdy podstawa opodatkowania ulega zmniejszeniu w stosunku do podstawy określonej w wystawionej fakturze, obniżenia podstawy opodatkowania podatnik dokonuje pod warunkiem posiadania, przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy, w którym nabywca towaru lub usługi otrzymał korektę faktury, potwierdzenia otrzymania korekty faktury przez nabywcę towaru lub usługi, dla którego wystawiono fakturę. Jednakże fakt, że z uwagi na odesłanie przez pozwanego korekty przedmiotowej faktury powód nie mógł odpowiednio zmniejszyć podstawy opodatkowania co do spornej kwoty, należy do sfery rozliczeń podatkowych powoda z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, natomiast sposób rozliczenia podatkowego spornej faktury za przedmiotowe urządzenie nie ma wpływu na kwestię możliwości ponownego dochodzenia w dwóch procesach objętej nią należności. Przepis art.199 § 1 pkt 2 k.p.c. ma charakter bezwzględnie obowiązujący i obowiązuje Sąd w takiej sytuacji do odrzucenia pozwu.

Reasumując, z uwagi na zasadność postawionego w apelacji pozwanego zarzutu powagi rzeczy osądzonej w zakresie kwoty 7.869 zł, o którą oddalone zostało prawomocnie powództwo w sprawie XII Ga 735/12 zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 21 listopada 2013 roku, tj. przed zamknięciem rozprawy w sprawie niniejszej oraz wobec równoległego prowadzenia sporu o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami w przedmiotowej sprawie, w odniesieniu do wskazanej wyżej kwoty pozew winien był podlegać odrzuceniu na podstawie art.199 § 1 pkt 2 k.p.c. Z tego względu odmowa odrzucenia pozwu przez Sąd pierwszej instancji w punkcie III zaskarżonego wyroku była bezzasadna, a rozstrzygnięcie w tym zakresie wymagało uchylecia. Prowadzenie postępowania w takich warunkach, w świetle art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c., skutkowało koniecznością uchylecia zaskarżonego wyroku w punkcie I w omawianym zakresie, tj. co do kwoty 7.869 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 31 lipca 2009 r. i odrzucenia pozwu w tej części, na zasadzie art.386 § 3 k.p.c.

Powyższa zmiana zaskarżonego wyroku pociągnęła za sobą konieczność zmiany również jego punktu V w zakresie orzeczenia o kosztach sądowych. W punkcie tym Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Gdańsku kwotę 13.082 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony. Z uwagi na uwzględnienie apelacji pozwanego co do kwoty 7.869 zł zmieniła się proporcja, w jakiej powód wygrał proces, bowiem z dochodzonej początkowo kwoty 265.350 zł po przeprowadzeniu postępowania apelacyjnego ostatecznie uzyskał kwotę 253.779,53 zł. Oznacza to, że powód wygrał proces w 95,64% (przyjęto 96%), zatem skoro opłata sądowa od pozwu, od wniesienia której powód był w całości zwolniony, wynosiła 13.268 zł, to 96% tej kwoty stanowi 12.738 zł. Mając to na uwadze zasądzoną od pozwanego jako strony w zasadniczej części spór przegranej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Gdańsku kwotę 13.082 zł należało obniżyć do kwoty 12.738 zł, na podstawie art.113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz.594 ze zm.) w związku z art.386 § 1 k.p.c.

Sąd Apelacyjny na podstawie art.108 § 1 k.p.c. w związku z art.102 k.p.c. odstąpił od obciążenia powoda kosztami postępowania apelacyjnego w części należnej pozwanemu za wygranie sporu w ramach apelacji. Zdaniem

Sądu Apelacyjnego orzeczenie powyższe usprawiedliwiają szczególne okoliczności niniejszej sprawy, takie jak fakt wykonania przez powoda w całości umowy zawartej z pozwanym, długotrwały brak zapłaty za dostarczone towary i konieczność dochodzenia ich w procesach sądowych, odmowa przyjęcia przez pozwanego faktury korygującej uniemożliwiająca powodowi korzystne dla niego rozliczenie jej z tytułu podatku VAT, a także subiektywne przekonanie powoda o słuszności jego roszczeń w całości z uwagi na dostarczenie pozwanemu zamówionych towarów, wreszcie – z uwagi na złą sytuację ekonomiczną powoda po wykonaniu spornego zamówienia publicznego, która m.in. legła u podstaw udzielenia powodowi zwolnienia od kosztów sądowych w niniejszym procesie.

Wobec przegrania przez powoda w całości postępowania apelacyjnego, koszty udzielonej mu a nieopłaconej w żadnej części pomocy prawnej w instancji odwoławczej winien pokryć Skarb Państwa – Sąd Okręgowy w Gdańsku, zgodnie z zasadą określoną w § 19-21 oraz w oparciu o § 6 pkt 4 w związku z § 13 ust.1 pkt 2 oraz § 2 ust.3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz.461).